

ningen i sin Helhed havde ikke noget imod, at de lange Rejser blive billigere, men vi havde selvfølgelig meget imod, at denne Billighed for de lange Rejser skulde fremkomme paa den almindelige Befolknings Bekostning. Der er sikkert heller ingen Tvivl om, at Statsbanernes Indtægt af Persontrafikken efter de ny Jærnbanetakster vil blive meget større end før. Naar jeg igen tager et lille Eksempel fra min nærmeste Station, vil denne sikkert komme til at give en Merindtægt paa Persontrafikken af ca. 1,000 Kr. Hvem er det nu, der kommer til at betale disse 1,000 Kr., eller, kan man rettere sige, denne ny Skat? Det bliver Omegnens Befolkning, fattige eller mindre fattige — for rige Folk have vi desværre næsten ingen af paa Landet — og det maa man tilstaa er uheldigt. Resultatet bliver altsaa, at den nævnte Befolkning kommer til at betale for dem, der have bedre Raad, for dem, der rejse Lystrejser o. lign. Jeg tror, at naar den højtærede Minister vil se rigtigt paa dette Forhold, vil han indrømme, at det er uretfærdigt, og jeg vil haabe, at han vil være med til at faa Forholdet ordnet paa en bedre og sundere Maade.

Almindelige, politiske Betragtninger skal jeg ikke komme videre ind paa. Der er blevet udtalt her i Salen, at det var med smaa Forventninger, man gik denne Samling i Møde; det kan være muligt, at det bliver Tilfældet, men jeg vil haabe, at Resultatet bliver større end Forventningerne. Vi Landmænd have i mange Aar kæmpet en haard Kamp, under hvilken vi stadig have haft Blikket henvendt paa Lovgivningsmagten, idet vi have troet og haabet, at nogle af de Reformers, som Landbruget har været enigt om at bære frem, maatte blive gennemførte. Det er ikke sket til Dato; endnu have vi intet faaet, vi have kun faaet Ord, men det er, som sagt, paa høje Tid, at der faas nogle Resultater. Jeg er for Resten derfor ogsaa den høje Regering taknemmelig for, at den allerede nu straks i Aar har forelagt Landboreformer og Skattelove, og jeg vil haabe, at Modstanden imod og Hindringen for disse Loves Gennemførelse ikke skal blive større, end at de kunne gennemføres. Kan det lykkes denne Regering at gennemføre disse Reformers, vil den derved have gjort et Arbejde, som vil blive paaskønnet af Befolkningen. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Th. Larsen: Jeg skal fatte mig meget kort, idet jeg blot vil rette en Tak til den

højtærede Landbrugsminister for det Svar, han gav mig paa min Forespørgsel angaaende Hedeselskabets Forhold til Staten. Dette Svar kastede i høj Grad Lys over Forholdet, og efter at den højtærede Minister har været saa venlig at gøre mig bekendt med det Gavebrev, som Hedeselskabet i sin Tid har udstedt til Staten, og som den ærede Minister indrømmede, at der ikke var meget ved, skal jeg blot tillade mig at henstille til den højtærede Minister, og det kommende Finansudvalgs Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at stryge den nævnte Konto paa Finansloven, altsaa Kontoen til Indkøb af Arealer til Hedeselskabet, og overføre Summen som en forøget Bevilling paa en anden Konto, f. Eks. Kontoen til Støtte af private Plantninger, paa hvilke der hviler Fredskovsforpligtelse.

Mølgaard-Nielsen: Det er angaaende den Post, der er opført paa § 18 til Oprettelse af Avlscenterer, jeg vilde tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. De ærede Medlemmer for Roskilde (Rosleff) og Nørre-Sundby (J. Jensen) have bl. a. udtalt, at de ønskede, at Svineavlscentrene særlig maatte komme i Betragtning. Det er det, jeg vil give min Tilslutning. Den højtærede Landbrugsminister er ogsaa velvillig stemt for denne Sag, og da det ærede Medlem for Roskilde spurgte ham, paa hvilken Maade han agtede at fordele det, om det var som hidtil gennem Foreningerne, gennem Præmier, sagde den ærede Landbrugsminister ja, han fandt ingen Anledning til at fravige det i nogen Henseende. Jeg vilde dog gerne henstille, om disse Penge ikke kunde gives ogsaa paa anden Maade. Jeg tænker særlig paa, om en Sum ikke kunde ydes til Indførsel af Avlsdyr fra England. Det er jo nemlig en Kendsgerning, at vor Svineavl skylder Krydsningen med de engelske Svin sin gode Fremgang; den højtærede Landbrugsminister har jo selv i Gaar sagt, at det var sket særlig derigennem. Da vi for faa Aar siden havde en lille Bevilling paa Tillægsbevillingsloven, udtalte Ministeriet ogsaa i Anmærkningerne, efter at have talt om, at vor Svinebestand var kommen meget i Forfald: „Det eneste rationelle Middel til Forbedring af Svinebestanden vilde være Indførsel af Avlsdyr af engelsk Race. Da imidlertid den saakaldte *swine-fever* for Tiden findes stærkt udbredt blandt Svinene i England, har man ikke kunnet finde det forsvarligt at tillade Indførsel fra dette Land.“ Da vi havde Tillægsbevil-